

Festivitats - Sant Pere i Sant Pau

[Ac 12,1-11](#)

[2Tm 4,6-8.17-18](#)

[Mt 16, 13-19](#)

Desconfiança vers l'Església En totes les enquestes que es fan sobre les institucions que mereixen confiança en el nostre país, l'Església apareix als últims llocs, de vegades a l'últim. I això, als qui ens l'estimem, ens causa dolor, i a d'altres els fa sentir més desafecció. No és el moment per fer una anàlisi d'aquest fet. El que sí és veritat, és que, a l'estructura i a l'àmbit més públic i en determinats temes, **l'església té molt a revisar**, a pensar, a dialogar, a valorar i a reformar. I això amb una certa urgència. Com també, **cada u de nosaltres** com a homes i dones d'Església hem de seguir amb més fidelitat i ser més coherents amb el que diem que som i a qui pertanyem. **Pecadors, però sants** L'Església, certament, ho sabem ben bé, està formada per **homes i dones** de carn i ossos, **amb les nostres febleses**, signe del nostre egoisme, però també, **amb les nostres forteses**, signes de la presència de l'Esperit promès i infós per Jesús. **També Pere i Pau** eren homes plens de febleses, però van ser cridats pel Senyor i guiats pel seu Esperit a donar cohesió, orientació i empena a les comunitats de cristians, a les petites esglésies locals que constituïen al la que començava a ser gran Església. I van posar tot el seu esforç en ser fidels a aquest crida. **Pere**, des de la seva condició de senzill pescador, amb les seves inoportunes rauxes, vergonyoses traïcions i mostres de tradicionalisme legal, **però també** amb privilegiats cops de gràcia afirmant la messianitat de Jesús i el seu amor entranyable a Ell, que el va portar a lliurar la seva vida. Aquests aspectes darrers són el que han fet que el considerem i venerem com a **sant. Pau** va estar cridat des de la seva condició de farisaic i constant perseguidor de cristians, i enmig de la consciència de les seves febleses que, com ell mateix deia, li feien "obrar el mal que no volia i que el portaven a escapolir-se del bé que volia fer", **però, tanmateix**, amb actitud disponible i amb una vivència real de la fortaleza del Crist que li era infosa al llarg del seus viatges cap a les diverses comunitats cristianes. Això darrer és el que ha fet que el considerem i el venerem com a **sant. Més santa, menys pecadora** Amb la vista posada en Pere i Pau, els que ens sentim església hem d'obrir-nos més, enmig de les nostres **grans i petites febleses**, a **la força de l'Esperit** perquè l'Església sigui i aparegui més santa i menys pecadora i pugui ser, com diu aquella pregària eucarística, "testimoni de veritat i llibertat, de justícia i de pau, on tothom hi pugui trobar l'esperança que mor". **L' Eucaristia fa Església** Nosaltres, que ens trobem aquí, en iniciar la nostra trobada, ens hem sentit comunitat pecadora, per això n' hem demanat perdó. Però **en actualitzar el gest de Jesús** de partir el pa i compartir la copa del vi, el seu Esperit hi davallarà perquè nosaltres, tot entrant-hi en comunió, esdevinguem **creadors de comunitat**. Cal, doncs, que fem església que doni testimoni de veritat i de llibertat, de justícia i de pau, on tothom hi pugui trobar l'esperança que no mor.

ETIQUETES

ESPERIT FORTALESA FEBLESA SANT PECADOR ESGLÉSIA COMUNITAT